

Att boka en resa

Jag skulle boka en semesterresa. Inte en sån där resebyrå tar hand om rubbet och man bara behövde infinna sig med sin resväska och bli omhändertagen. Jovars, det är naturligtvis både praktiskt och bekvämt, men just den här gången föredrog vi att åka på egen hand.

Hyr ett hus i Nerja, sa våra goda vänner, det ligger så fint några mil från Malaga, med ett ganska säkert klimat.

Jag satte mig vid datorn. Letade, klickade, klickade vidare, letade. Skickade förfrågan, fick nekande svar, fullbokat. Försökte igen, skickade förfrågan, fick äntligen napp. En längre konversation via e-mail övergick till en chat via What's app. Lägenheten bokades.

Så kom nästa moment: att söka flygbiljetter. Nya knapptryckningar på sajter som skulle föreslå billiga och bra resor. Inget som passade, alla förslag gick via övernattnig i London, eller Amsterdam, eller Paris, samtliga med ankomst till Malaga kl 23.45. Hur kul är det att komma fram mitt i natten och sedan förflytta sig ytterligare 6 mil? Och varför övernatta när total restid är drygt fyra timmar? Jag började bli svettig. Skulle det nu vara så omöjligt att ta sig till platsen när jag nu, efter mycket letande, hittat ett bra boende? Loggade till slut in mig på Ryanair och sic, där fanns en utmärkt förbindelse med avgång kl 7 på morgonen. Bokade snabbt. Bokade omgående övernattnig på Connect hotel i Skavsta, det var enkelt åtgärdat. Lyckades också med konststycket att hyra bil för två veckor, att hämtas på Malagas flygplats.

Sen kom det värsta: betalningen! Det pirrade i magen när jag via min bank försökte göra en överföring för hyran. Fungerade ej. Ny kontakt med uthyraren, nytt försök. Fungerade ej. Fjärilarna i magen fladdrade, det var ändå en hel del pengar som skulle överföras, genom rymden kändes det som. Sjätte försöket lyckades och jag kunde andas ut. Betalningen för bilhyran stötte på samma problem, kreditkortet godkändes inte och det tog en bra stund innan jag kom att tänka på att kortet var låsta för utlandshantering. In på ICA-banken och låste upp. Nu gick det äntligen.

Maken stod stundtals bredvid och såg förskräckt ut. Fungerar det verkligen? Och jag skänkte en stilla och tacksam tanke till Seniornet. När vi flyttade till Stockholm från Skåne för tio år sedan var mina kunskaper i datavärlden begränsade till att skriva i ordbehandlingsprogrammet och skicka e-post och hade jag inte blivit medlem i Seniornet så hade jag troligen stått och stampat på samma ställe. Värdefullt att få vara med i en grupp där vi lärt oss att hantera datorer, vågar köpa på nätet, betala resor och hotel, ringa våra vänner utomlands via Skype, chatta med personligheter efter intressanta TV-program, betala räkningar och hålla koll på ekonomin, och sist, men

inte minst, läsa DN digitalt och slippa bära jättehögar med papperstidningar till insamlingen.

Loulou Eriksson